

[Ragnhild Andersen.]

år. Det er jo en kendt sag, at når folk har pådraget sig fysisk skade i en koncentrationslejr — hvad mange af dem, der kom hjem, havde — og så har prøvet at klare sig i en årrække, er det gået meget godt eller nogenlunde godt et stykke tid, men derefter kommer den dag, da disse skader træder frem, og da er det af vigtighed, at de mennesker, selv om — eller måske netop fordi — de har søgt at klare sig uden hjælp ifølge loven om erstatning til besættelsestidens ofre, møder forståelse og får mulighed for at komme ind under denne lov.

Jeg er glad for, at udvalget retter denne henstilling til ministeren, selv om jeg ville have været mere tilfreds, om man havde set mulighed for mellem anden og tredje behandling at komme med ændringsforslag. Men jeg forstår, at det har der ikke været mulighed for. Det er vi ikke fuldt tilfredse med, men vi håber, at ministeren i den nærmeste tid vil fremsætte forslag med hensyn til de områder, hvor det måtte være fornødent at få ændringer igennem for at imødekomme de berettigede ønsker, der er fremsat af de erhvervshæmmede fra besættelsestiden.

Der er et andet spørgsmål, jeg gerne vil omtale — jeg rejste det allerede ved første behandling — det drejer sig om erstatningerne fra den vesttyske regering til nazismens ofre. Jeg spurgte, hvordan det gik med disse forhandlinger, og selv om den højtærede socialminister ikke er egentlig ansvarlig for disse forhandlinger og de ikke sorterer under socialministeriet, finder jeg dog nok, at der havde været tid til for en af de øvrige ministre mellem første og tredje behandling nu at svare på dette spørgsmål: hvordan går det med forhandlingerne mellem Bonnregeringen og den danske regering om erstatningerne til nazismens ofre? Netop i dag er det 14 år siden, Danmark blev fri for den tyske værnemagt og den tyske besættelse, og det havde vel været rimeligt, om den vesttyske regering i løbet af disse år havde sonet noget af den brøde, som nazisterne gjorde sig skyldige i i vort land gennem 5 forbandede år.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalgets ærede ordfører for den givne redegørelse. Jeg er enig med det ærede

medlem om de fremsatte synspunkter. Jeg takker i det hele taget udvalget for den enstemmige indstilling, og jeg skal gerne søge at efterkomme udvalgets henstilling.

Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen skal jeg sige, at jeg kan ikke udtale mig vedrørende den øjeblikkelige status i de tysk-danske forhandlinger. Jeg kender ikke denne status.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4570).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 62.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af den internationale sukkeroverenskomst af 1958.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4298, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 933).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.